

ABSTRACT

DISCOURSE CONSIDERATIONS IN THE HORTATORY SPEECH OF PHRA PHAYOM

Kirk R. Person, M.A.

Payap University, Chiang Mai, 1993

Supervising Professor: Frances Woods

This thesis will examine several sermons of Phra Phayom Kalayano, a prominent Thai Buddhist monk, in an effort to uncover their discourse structures.

The first chapter discusses the thesis' theoretical background as well as the methods used in this analysis. Chapter two examines the surface structure of a typical Phra Phayom sermon, emphasizing the standard nature of many of the components. Chapter three endeavors to discover what is really important in a Phra Phayom discourse by looking at mainline development and theme frequency. This is followed in chapter four by a discussion of mitigation in Thai, and its application to Phra Phayom's sermons. Chapter five demonstrates some of the rhetorical devices utilized by Phra Phayom, while chapter six examines sermon megasections in order to trace Phra Phayom's text organization.

It is asserted that Phra Phayom's sermons are guided by associational, rather than logical, processes. His main points are supported by real-life stories, rather than propositions, with the hortatory thrust of a sermon coming from the implicit or explicit morals drawn from those narratives.

PAYAP UNIVERSITY

หัวข้อวิทยานิพนธ์	: วจนะสัมพันธในปาฐกถาธรรมพระพยอม
ชื่อนักศึกษา	: เคิร์ก อ. เพอร์สัน
อาจารย์ที่ปรึกษา	: อาจารย์เฟรน วัคส์
ภาควิชา	: ภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ
ปีการศึกษา	: 2535

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาลักษณะวจนะสัมพันธในปาฐกถาธรรมพระพยอม กัลยาโณ ซึ่งเป็นพระภิกษุ ซึ่งมีชื่อเสียงของประเทศไทย เพื่อศึกษาถึงลักษณะโครงสร้างทางวจนะสัมพันธในด้านต่าง ๆ

ในบทแรกได้กล่าวถึงทฤษฎีและวิธีการศึกษาที่ใช้ในครั้งนี ในบทที่สอง ได้นำเสนอลักษณะการเทศนาของพระพยอมแบบดั้งเดิม รวมทั้งองค์ประกอบหลัก ๆ ในการเทศนา ในบทที่สามได้กล่าวถึงวิธีการศึกษาลักษณะสำคัญ ๆ ทางวจนะสัมพันธของพระพยอม โดยศึกษาจากเนื้อหาหลัก ๆ ใจความสำคัญ (mainline และ theme)

ในบทที่สี่นั้น ได้กล่าวถึงวิธีการสั่งสอนและโน้มน้าวจิตใจ (mitigation) ซึ่งพระพยอมนำมาใช้ในการเทศนา และในบทที่ห้าได้ศึกษาถึงวิธีการนำเสนอ (rhetorical devices) ของพระพยอม รวมทั้งในบทที่หก ซึ่งได้ศึกษาวิธีการแบ่งตอน (megasection) เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างของการดำเนินเรื่อง ของพระพยอม

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาพบว่า การเทศนาของพระพยอมนั้นเป็นไปอย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กัน (associational) มากกว่าเป็นไปตามหลักการ (logical) นอกนั้นยังมีการสอดแทรกเกร็ดชีวิตจริง ซึ่งเป็นการสั่งสอนอย่างกลาย ๆ เพื่อให้ผู้ฟังสามารถได้รับคุณธรรม และเข้าใจในสิ่งที่ต้องการสั่งสอนอย่างเด่นชัดเพิ่มขึ้นอีกด้วย